

[Morten Lange.]

Jeg er helt sikker på, at lønmodtagerorganisationerne vil forstå, at en provokation af denne art vil gøre videre forhandlinger om løn og andet til en umulig ting i dette land, og derfor vil det medføre en urolighed på det arbejdsmarked, hvor en sikkerhed netop skulle være et hovedmål.

Hvis det skulle gå så galt, at dette valgoplæg blev virkelighed, så ville statsministeren have sået vind og høstet storm. Jeg er derfor sikker på, at statsministeren vil vælge den nemme udvej: at så vind og høste valg. Men han må være klar over, at på vejen har vælgerne haft lejlighed til at se kortene og se, hvad solidaritet betyder i statsministerens ganske særlige version.

Erling Jensen (S):

Regeringens påståede helhedsplan indeholder en række alvorlige skønhedsfejl, som det er påvist af mit partis ordfører og af senere socialdemokratiske indlæg. Men først og fremmest lider den af en højst alvorlig mangel ved netop en helhedsplan: den savner helhed. En rigtig helhedsplan må fordele sol og vind lige. En rigtig helhedsplan må fordele byrderne retfærdigt. En rigtig helhedsplan må fordele det resultat, det er hensigten at skabe gennem byrderne, retfærdigt.

Ingen af disse krav er opfyldt i det valgoplæg, som vist er en rimelig varebetegnelse for det foreliggende regeringsudspil, hverken over for erhvervene eller over for lønmodtagerne. Planen savner helhed over for de forskellige erhverv, brancher og virksomheder. Hvor er hensynet til erhvervs- og beskæftigelsesudviklingen i egnsudviklingsområderne, hvor vi allerede den 10. oktober foreslog en omgående forstærket økonomisk indsats fra samfundets side? Hvor er hensynet til de brancher, der af udefra kommende årsager befinder sig i helt ekstraordinære vanskeligheder, og hvor vi allerede den 10. oktober foreslog en samfundsmæssig aktivitet sat ind? Hvor er hensynet til sikring af overlevelsesmulighederne for de sunde og konkurrencedygtige virksomheder, der trues af øjeblikkelig virksomhedslukning på grund af en midlertidig likviditetskrise, og hvor vi allerede den 10. oktober foreslog oprettet en statslig bistandsfond? Hvor er hensynet til eksportudviklingen, hvor vi al-

lerede den 10. oktober foreslog gennemført en mere smidig, mere omfattende og mere alsidig eksportkreditordning?

Jeg er naturligvis taknemlig for, at regeringen nu i december endelig har taget ved lære af vort beskæftigelses- og erhvervsoplæg den 10. oktober, når det gælder vore forslag om bedre finansieringsmuligheder for håndværk og mindre industri og om en udvidelse af bistanden til eksportfremmelse, miljølån og energibesparelsslån gennem Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk.

Jeg er naturligvis også taknemlig for, at regeringen, om end kun i et yderst begrænset omfang, nu har ønsket at imødekomme vort forslag om igen at sætte skub i samfundets erhvervsfremmeaktiviteter, som det skete under den tidligere socialdemokratiske mindretalsregering, men jeg håber da ikke, at den, undskyld, jeg siger det, lidt forkølede slutbemærkning i regeringens udspil, hvorefter byerhvervenes konsulentordning skal udbygges med henblik på strukturtilpasning og eksportfremme, er regeringens endelige og fyldige svar på vore mange uopfyldte beskæftigelses- og erhvervsforslag.

Planen savner dog især helhed i forhold til lønmodtagerne. Byrderne fordeles, så de lavtlønnede og pensionisterne, der i forvejen er de mest sårbare, rammes hårdest. Resultatet af planen, hvis den skulle lykkes, fordeles, så de hundredtusinder af lønmodtagere, der skal bære byrderne, holdes totalt uden for andel i et sådant resultat. Mit partis ordførers og senere socialdemokratiske indlæg har i detaljer afdækket den uretfærdige byrdefordeling. Lad mig opholde mig et øjeblik ved den lige så uretfærdige fordeling af resultatet.

Til lønmodtagerne siger man: I skal holde igen, og jeres afkald er endeligt og uigenkaldeligt. Til en række andre grupper siger man: det afkald, vi beder jer om nu, er jo blot en opsparing, som I senere får igen, suppleret med resultatet af lønmodtagernes afkald. Dette er en helt uantagelig problemstilling. Når der skal gives afkald, skal afkaldet være lige reelt for alle parter. Når et resultat skal fordeles senere, skal det fordeles lige reelt til alle parter. Med andre ord, selv om begrebet økonomisk demokrati indtil nu synes at være gået helt forbi den aldersgruppe i partiet venstre, der danner